

ΊΚΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΒΕΡΛΑΪΝ

προηγούμενου)
 από τον Βερλαϊν και
 μου προκα...
 οστατα, ο Πάω, έπω-
 ων που του είχε δω-
 ο απέκρινε τους σω-
 φθειαν στο Ρετέλ, για-
 ει του στον διευθυντή
 οι που έμενε άδειανή,
 του φίλου του. Είχε
 ου, τα άγγλικά πιστο-
 νε άμέσως δεχτός.
 ήταν διάβαος την έπα-
 ε από τα έλατομάτα

ιδασκε εκεί Γαλλικά,
 ο ώραϊος ενθώς της
 τα σπώ κατείχαν μια

δν ποιητή Μαλακμέ, ο
 ανακαλύψει ένα νέο
 ν Γαλλων.

χωριστο δομάτιο. "Ε-
 δ.δασκάλους και με
 άρχη ή εκπαιδευτικό
 ένας δεν ήξερε τίποτε

Μά λογική τέτοιου είδους δεν θα ήταν σωστή. "Όχι γιατί ή ποιη-
 τούς έπακλήσεις του Βερλαϊν δεν ήσαν ελικρινείς. "Απεναντίας, παρα-
 δεχόμεστε πως εξέφραζαν ότι βαθύτερο υπήρχε μέσα στην ψυχή του.
 Μά έν πρώτους αυτά τα σπάνια μαργαριτάρα, ο ποιητής -δότης δεν
 κατώρθωνε να τα φιάνη πάντοτε και τ' ανέβαζε από την άδουσο του
 έαυτού του μόνο σε λίγους ή προνομίους στιγμές. "Επειτα, αυτά τα
 πετράδια βρισκόντουσαν μέσα στον πατητή έπάνω σε μία κοιτη λιστής,
 όπου, με το παραμικρό ανατάραγμα, υπήρχε κίνδυνος να βουλιασουν.
 "Άλλοίμονο! μία υπαρκτός αποτελείται από αναρίθμητες στιγμές, και ή
 ύποσχέσεις του Βερλαϊν (είχε κάνει τόσες ως τότε!), δεν μπορούσαν
 να προκαλέσουν καιμιά έμετσοσύνη. Θά έπρεπε, για να ξαναρχισή τη
 συμβίωση της με τον Βερλαϊν, ή Ματθίλδη να είχε πάλι — από έρω-
 στα ή από αγιότητα. Μά αυτή ήταν μία γυναίκα που λογική, Με-
 τρία, έστοι. Κι' οι μέτροι όμως άνθρωποι έχουν δικαιώματα στη γαλήνη.

Μένει το ζήτημα του παιδιού, που είχε γεννηθή από τον άνηχο αυτό
 γάμο. Δεν πρέπει να ξεφραστή κανείς ότι, μετά την ύψωση Ρεμπαύ,
 το δράμα των Βερξελών και τη φιλία του Μόνς, ή φιλίαξ αυτού
 του παιδιού είχε ανατεθή στη Ματθίλδη. Ούτε επίσης πρέπει να κάνει
 έντύπωση το ότι ή μητέρα του και ή οικογένειά της δεν ανεχθήκαν και-
 μία ανάμειξη του Πάω στην ανατροφή του μικρού Ζωρζ. Πώς μπορού-
 σαν ν' αφήσουν το παιδί υπό την επίδραση ενός ανθρώπου, ο οποίος εί-
 χε βέβαια μία ποιητική ιδιοκρνια, μά που ήταν συγχρόνως μεθυσος, ά-
 σωτος, απεθαμιμένος!...

"Όσο για το δικαίωμα που είχε παραχωρήσει το δικαστήριο στον πα-
 τέρα, να βλέπει το παιδί του, εννε άνακρινεται ότι ή Ματθίλδη το άμφο-
 σήτησε ποτέ στο Βερλαϊν, όπως ισχυρίζεται έκείνος. "Η αλήθεια είναι
 ότι ο ίδιος, έπειτ' από μερικές συναντήσεις με το παιδί του, παραμέ-
 λησε πάλι το δικαίωμα του αυτό.

* * *

Μετά τις σχολικές εξετάσεις του έτους
 1879, ο διευθυντής του εκπαιδευτηρίου του
 Ρετέλ κάλεσε τον Βερλαϊν στο γραφείο και
 του άγγειλε, με χαλεις δυο περιτροφές,
 ότι ή θέσις του στο Λύκειο καθορήσει, μ' άλλ-
 ους λόγους τον άπέλει.

Πώς ήταν ο λόγος της απόλωσης αυ-
 τής; "Απλοστάτα, ο Βερλαϊν, μερικούς μή-
 νες προηγου, θέλοντας να παρουσιάσει ό-
 πως πραγματικώς ήταν και άσφαλώς για να
 κάνει έντύπωση, έκανε την άπροσηγία να φα-
 νερωση στο διευθυντή του, που ήταν συγχρό-
 νως ή έπίσκοπος, όλη τη ζωή του στο Βέλ-
 γιο. "Ηθέλε, όπως του είπε, ν' άπαλλάξη τη
 συντίδησί του από ένα βάρος. "Ο διευθυντής
 -έπίσκοπος τον συνεχάρη για την ελικρινεία
 του αυτή και του έδωσε μάλιστα και το χέρι
 του να το φίληση. Μά συγχρόνως σκέφτηκε
 ότι ένας διδάσκαλος σαν τον Βερλαϊν δεν
 ήταν καθόλου κατάλληλος για ένα θεοκεν-
 τικό λύκειο, και στο τέλος του έτους τον ά-
 πέρλαξε τον καθρόντων του.

"Αφού πέρασε το καλοκαίρι του στο Πα-
 ρισι, τον "Οκτώβριο του 1879, ο Βερλαϊν ξα-
 ναγύρισε στην "Αγγλία. Βρίσκε στο Λούμινγ-
 κιον του Χαμτσάιρ μία θέσι καθηγητού σ'έ-
 να εκπαιδευτήριο, που το διηύθυνε ο μέστερ
 Μορντον, διμαρχος του τόπου, ένας Σκω-
 τικός πολύ εύθυμος, ευχάριστος, ανομιλη-
 τής και μενώδης καρποστής.

Στο σχολείο αυτό ο Βερλαϊν είχε υπό τη
 διεύθυνσί του τριάντα μαθητάς, από τους ό-
 ποίους οι δυο ήταν Γάλλοι, και τους άποίους πήγαινε κάθε μέρα περι-
 πατο στο γειτονικό ρομανικαίτο δάσος.

Μά κατά τα τέλη Δεκεμβρίου, ο ποιητής έγκατέλεψε το Λούμινγ-
 κιον, γιατί μία άρρώστεια της μητέρας του — όπως του άρξιστον ισχυ-
 ρίστηκε ο ίδιος — τον άνάγκασε να πάη στο Παρίσι. Αυτό όμως ήταν
 ψέμμα, γιατί ή μητέρα του έμενε τότε στο "Αρράς.

Πάντως, ο Βερλαϊν πέρασε τις Χριστουγεννιάτικες μέρες στο Λον-
 δον και στις άρχες "Ιανουαρίου ξαναγύρισε στο Παρίσι.

Κατά τους πρώτους μήνες του 1880, ο ποιητής προνούσε τον καιρο
 του τότε στο "Αρράς, όπου ζούσε ή μητέρα του, και τότε στο Φαμπόν
 και στο Κυλόμ. Στο τελευταίο μάλιστα μέρος τον είχαν έπονομάσει ο "Ο
 "Αγγλος του Κυλόμ, λόγω του Μακφαρλαν έπανωφοριού που φορούσε.

Κατά το τέλος του χειμώνα, ο Βερλαϊν πράβηξε από τη γρημ μη-
 τέρα του ένα ποσόν 30.000, που αναλογούσε προς το μεριδίο του της
 πατρικής κληρονομίας (το άποιο τόσες φορές είχε σταταλήσει ως τό-
 τε), και μ' αυτό το ποσόν άγόρασε μία άγροικία στο Ζουνβέλι, σε ά-
 πόσταση 17 χιλιομέτρων από το Κυλόμ.

"Ασφαλώς, με τη συνηθισμένη της άφέλεια, ή μητέρα του Βερλαϊν
 ήταν ευχαροστημένη, βλέποντας το γιού της μακρινά από τους πικρα-
 σμούς της πόλεως κα' από τα καφενεία του "Αρράς, όπου είχε άρχισει
 πάλι να πίνει.
 ("Ακολουθεί)

Ο ποιητής Στέφανος Μαλακμέ

γπών. "Ο Βερλαϊν σκε-
 χεδόν άθρησκη αυτός,
 αυτός, το τέρας και ο
 οντά στο Θεό.

; διαφορετικά. "Η διά-
 τρομερές συνθήκες και

ρεσέ με!

Ματθίλδη μέσον του ά-

τό σφείας στοιχείο τους
 α ήθηξή έγγυση. Δεν
 με τη Ματθίλδη και να
 πού ο Πάω ήσαν ένας
 της με ύπερόχα λόγια.